

Sygn. akt IV U 170/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania F. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 grudnia 2012 r. Nr (...)

w sprawie F. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje F. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 13 października 2012 r. do 11 października 2014 r.

II. wniosek F. W. o wypłatę odsetek przekazuje do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S..

Sygn. akt IV U 170/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.12.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy F. W. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 7.12.2012 r. nie stwierdziła u niego niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony F. W., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia. W uzasadnieniu ubezpieczony szczegółowo opisał swoje schorzenia, twierdząc, że orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS jest błędne.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony F. W. ur. (...) złożył w dniu 11.10.2012 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do renty. W toku postępowania orzeczniczego Komisja Lekarska ZUS rozpoznała u niego: napadowe zaburzenia głównie nocne – do dalszej diagnostyki, niewielkie naczyniak żylny w obrębie lewego płata skroniowego. W ocenie Komisji schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy i pozwalają ubezpieczonemu wykonywać pracę w dotychczasowym zawodzie sprzedawcy i przedstawiciela handlowego. Przeciwwskazane są jednak prace na wysokości i przy maszynach w ruchu a także prace polegające na kierowaniu pojazdami mechanicznymi. Ubezpieczony do dnia 12.10.2012 r. miał przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego. Wymienione orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS stało się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 31.12.2012 r. odmawiającej prawa renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ wnioskodawca nie spełnił warunku określonego w art. 57 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) (k. 27 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego lekarza neurologa. Biegły po przebadaniu wnioskodawcy oraz po zaznajomieniu się z dokumentacją medyczną z jego dotychczasowego leczenia rozpoznał u niego: padaczkę lekooporną, naczyniak żylny lewego płata skroniowego. Zdaniem biegłego schorzenia te skutkują częściową niezdolnością do pracy na okres po zakończeniu pobierania świadczenia rehabilitacyjnego na okres dwóch lat. W uzasadnieniu opinii biegły m.in. powołując się na badanie MR głowy z 23.08.2011 r. stwierdził, że zarejestrowano u niego napad padaczkowy częściowy złożony z płata czołowego, padaczka z częstymi napadami częściowymi złożonymi w niedostatecznym stopniu kontrolowana farmakologicznie przez obecne leczenie narusza sprawność organizmu w stopniu powodującym uznanie częściowej niezdolności do pracy (k. 15 a.s.).

Do opinii tej zastrzeżenia złożył pozwany organ rentowy zarzucając, iż biegły nie odniósł się do kwalifikacji zawodowych ubezpieczonego, który ma wykształcenie ogólne i z racji tego wykształcenia powinien być rozpatrywany jako pracownik na ogólnym rynku pracy. w konkluzji swoich wywodów pełnomocnik ZUS wnosił o powołanie innego biegłego lekarza neurologa (k. 29 i 31 a.s.). Na rozprawie ubezpieczony wyjaśnił, iż nie ma wyuczonego zawodu jednakże ukończył kurs zorganizowany przez Urząd Pracy w zakresie obsługi urzędzeń biurowych. Ostatnio zaś pracował jako przedstawiciel handlowy. W dalszej części wyjaśnień stwierdził, że napady padaczkowe ma często, nawet kilka razy dziennie.

Mając na uwadze zastrzeżenia ZUS Sąd dopuścił dowód z opinii innego biegłego lekarza neurologa oraz lekarza medycyny przemysłowej. Biegli wymienionych specjalności zapoznali się z dokumentacją medyczną znajdującą się w aktach sprawy oraz dokumentacja złożona w dniu badania przez ubezpieczonego tj. kartą informacyjną leczenia szpitalnego Oddziału kardiologicznego dotycząca leczenia w dniach 14.08.2013 r. – 18.08.2013 r. z rozpoznaniem nawracające utraty przytomności i padaczkę lekooporną (k. 40 a.s.). Powołani biegli po przebadaniu F. W. rozpozнали te same schorzenia co poprzedni biegły i w ich ocenie schorzenia te na obecnym stopniu zaawansowania skutkują częściową niezdolnością do pracy na okres dwóch lat. W uzasadnieniu swojej opinii biegli wymienili przeciwwskazania do wykonywania prac przez wnioskodawcę tj. wykonywanie prac na wysokościach, przy maszynach w ruchu, prowadzenie pojazdów mechanicznych (k. 42 a.s.).

Na kolejnej rozprawie ubezpieczony jak i pełnomocnik ZUS nie zgłaszali uwag do opinii biegłych. Wnioskodawca w piśmie procesowym wnosił o zasądzenie odsetek za opóźnienie w przyznaniu prawa do renty (k. 49 a.s.).

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci dwóch niezależnych opinii biegłych daje podstawę do uznania, iż ubezpieczony jest okresowo, częściowo, niezdolny do pracy od dnia 12.10.2012 roku do 11.10.2014 roku. Za taką oceną przemawia fakt, iż opinie biegłych zarówno w zakresie rozpoznania schorzeń jak i ich oceny pod kątem zdolności do wykonywania pracy opinie te są ze sobą zbieżne. Biegli wyraźnie wskazali, iż w szczególności padaczka lekooporna ogranicza możliwości wykonywania pracy zarobkowej przez ubezpieczonego w tych rodzajach prac w których jest kontakt z maszynami w ruchu, pracami na wysokościach a w szczególności zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Nadmienić należy, iż ubezpieczony wprawdzie posiada wykształcenie ogólne to jednak wskazane ograniczenia uniemożliwiają mu wykonywanie szeregu rodzaju prac, które zostały zakreślone przez biegłych lekarzy sądowych. Dlatego też uzasadnione jest uznanie, że ubezpieczony jest osobą częściowo okresowo niezdolną do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o FUS. Bezsporne jest, iż spełnia on pozostałe warunki

określone w art. 57 ust. 1, 2 i 3, ponieważ jako osoba w wieku poniżej 30 lat legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w łącznej ilości powyżej 5 lat i niezdolność do pracy powstała nie później niż 18 miesięcy od zakończenia podlegania ubezpieczeniom społecznym.

W tej sytuacji Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję, zaś wniosek o wypłatę odsetek w przyznaniu prawa do renty przekazał do ZUS celem jego rozpoznania.